

بررسی سلامت روان و شیوه‌های مقابله با استرس در خانواده بیماران مصروف مراجعةه کننده به انجمن صرع ایران

محبوبه صفوی^۱، زینب پارسانیا^۲، زهرا احمدی^۳

^۱ استادیار، دکترای مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد پزشکی تهران

^۲ مریبی، کارشناس ارشد پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سمنان

^۳ مریبی، کارشناس ارشد پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شاهroud

چکیده

سابقه و هدف: صرع از بیماری‌های بسیار شایع همه کشورهاست. حضور بیمار مصروف در خانواده، بازیابی و سازماندهی مناسب نظام و مقررات و تلاش در جهت گسترش الگوهای تعاملی مناسب بین اعضا خانواده را الزامی می‌سازد. ارتقا سلامت روان و استفاده از شیوه‌های مقابله با استرس مناسب برای بیماران مصروف و خانواده‌های انها موثر و ضروری می‌باشد.

روش بررسی: در این مطالعه توصیفی- همبستگی، ۱۵۰ نفر از خانواده بیماران مصروف که به انجمن صرع ایران مراجعت کردند، با روش نمونه‌گیری سیستماتیک انتخاب شدند. جهت به دست آوردن اطلاعات، از پرسشنامه مشخصات فردی، پرسشنامه سلامت عمومی (GHQ) و پرسشنامه شیوه‌های مقابله با استرس کارور- اسکیر و وینتراب استفاده شد.

یافته‌ها: ۵۶/۷ درصد افراد از سلامت روان نامناسب برخوردار بودند و ۹۲ درصد از راهبردهای مقابله با استرس در سطح متوسط استفاده می‌کردند. اکثربی خانواده بیماران مصروف (۹۳/۸ درصد) که از سلامت روان متوسط برخوردار بودند، از شیوه‌های مقابله با استرس در سطح متوسط استفاده می‌کردند ($p < 0.001$, $\beta = 0.3$).

نتیجه‌گیری: یافته‌های این پژوهش می‌تواند درجهت ارتقاء سلامت روان خانواده‌های بیماران مصروف و استفاده از شیوه‌های کارآمد مقابله با استرس در آنها، موثر باشد.

واژگان کلیدی: خانواده بیمار مصروف، سلامت روان، شیوه‌های مقابله با استرس.

مقدمه

میلیون نفر در کل دنیا، مبتلا به صرع می‌باشند (۳). بیماری صرع همراه با عوارض اجتماعی - روانی قابل توجهی در هر دوره از زندگی می‌باشد (۴).

زمانی که یکی از اعضای خانواده مبتلا به بیماری صرع می‌گردد، حضور وی منجر به تغییر در پویایی سیستماتیک خانواده می‌شود. مطالعاتی که بر روی خانواده‌های بیماران مصروف صورت گرفته است، بیانگر افسردگی و اضطراب بالا در آنها می‌باشد (۵).

استیگمایی که بر اساس نظامهای ارزشی، فرهنگی و اجتماعی به بیمار مصروف نسبت داده می‌شود، در دیدگاه کلی تر بر خانواده بیمار تاثیر می‌گذارد و باعث تنزل اعتبار خانواده

صرع از بیماری‌های بسیار شایع همه کشورهاست، به گونه‌ای که شیوع آن ۵ تا ۱۰ در هزار نفر می‌باشد و در همه سنین، نژادها و هر دو جنس بروز می‌کند (۱). بیمار مصروف به فردی اطلاق می‌شود که اختلال مزمن با مشخصه حملات تشنجی عود کننده دارد (۲). حدود ۳۰ میلیون در آسیا و در کل

آدرس نویسنده مسئول: تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد پزشکی، دانشکده پرستاری و مامایی، محبوبه صفوی

(email: mahboubeh_safavi@iautmu.ac.ir)

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۸/۷/۲۳

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۸۸/۱۲/۲۶

بیمار مصروف زندگی می‌کردن، مانند پدر، مادر، همسر، خواهر یا برادر.

مواد و روشها

پژوهش حاضر یک مطالعه توصیفی- همبستگی است که به منظور بررسی سلامت روان و روش‌های مقابله با استرس در خانواده بیماران مصروف انجام گردید. به این منظور با استفاده از فرمول آماری حجم نمونه، ۱۵۰ نفر از خانواده بیماران مصروف مراجعه کننده به انجمن صرع ایران با روش نمونه‌گیری سیستماتیک انتخاب شدند. تمام نمونه‌ها با فرد مصروف زندگی می‌کردن، حداقل ۱۶ سال سن داشتند، ایرانی بودند و حداقل ۶ ماه از ابتلاء فرد مصروف به بیماری صرع گذشته بود.

ابزار گردآوری داده‌ها در این پژوهش، پرسشنامه‌ای سه قسمتی بود. بخش اول شامل ۶ سوال در رابطه با مشخصات فردی و اجتماعی مورد پژوهش بود. بخش دوم شامل ۲۸ سوال از پرسشنامه سلامت عمومی (General Health Questionnaire= GHQ) جهت بررسی اختلال‌های روانی غیرسایکوتیک در جمعیت عمومی بود. این پرسشنامه شامل چهار مقیاس است و هر مقیاس ۷ پرسش دارد. سوالات مقیاس‌ها به ترتیب شامل ۱ تا ۷ نشانه‌های جسمانی، ۸ تا ۱۴ مقیاس اختلال اضطراب، ۱۵ تا ۲۱ مقیاس اختلال در عملکرد اجتماعی و ۲۲ تا ۲۸ مقیاس افسردگی می‌باشد. نمره گذاری به صورت لیکرت ساده از صفر تا ۳ امتیاز انجام می‌شود و در نتیجه نمره یک فرد از ۰ تا ۸۴ متغیر است. افرادی که نمره بین ۳۳/۳-۰ به آنها تعلق می‌گیرد، از سلامت روان نامناسب، نمره ۶/۴-۶۶/۶، سلامت روان متوسط و نمره ۱۰۰-۶۶/۷ از سلامت روان مناسب برخوردارند.

بخش سوم، پرسشنامه شیوه مقابله با استرس کارور- اسکیر و ونیتراب (Carver- Scheier- Veinrab) بود. این پرسشنامه شامل ۷۲ سوال و ۳ مقیاس کلی می‌باشد. ۲۰ سوال سنجش مقابله متمرکز بر هیجان، ۳۲ سوال سنجش مقابله کمتر مفید و غیر موثر را می‌سنجد. بر همین اساس سه نمره مستقل و مربوط به مقوله‌های متمرکز بر مشکل، متمرکز بر هیجان و مقابله کمتر مفید و غیرموثر بدست آمد. معیار درجه‌بندی ابزار بر حسب استفاده از این روش‌ها از الگوی زیر پیروی می‌کند: هیچوقت= نمره صفر، بندرت= نمره ۱، گاهی اوقات= نمره ۲، اغلب اوقات= نمره ۳ و همیشه= نمره ۴. اعتبار علمی بخش اول پرسشنامه با استفاده از روش اعتبار محتوا مورد سنجش قرار گرفت.

می‌گردد. شرم و خجالت مداوم پویای خانواده به دلیل داشتن بیمار مصروف بر الگوهای ارتباطی بین اعضای خانواده تاثیرگذار است (۶). با توجه به اینکه بیماری صرع یک اختلال مزمن است و بیمار مصروف جهت برآوردن نیازهای خود وابستگی‌های زیادی به اطرافیان خود دارد (۷)، این وضعیت می‌تواند بر سلامت روان خانواده بیمار، به خصوص در صورت عدم استفاده از روش‌های صحیح مقابله با استرس موثر باشد. سلامت روان حالتی از احساس بهزیستی است، به طوری که فرد بتواند با جامعه کنار بیاید و موقعیتهای شخصی و ویژگی‌های اجتماعی برای او رضایت‌بخش جلوه کند (۲). روش‌های مقابله با استرس عکس العمل هر فرد در رویارویی با هرگونه تهدید و تغییر در محیط داخل یا خارج بدن می‌باشد و منجر به کاهش فشار روانی و حل تعارض می‌گردد (۸). خانواده‌هایی که فرزندشان از بیماری‌های فیزیکی و روانی نظری حمله صرع رنج می‌برند، ممکن است مصیبت‌های طولانی و تردید در نتایج درمانی را تجربه کنند. وقتی ناسازگاری بین ماهیت بیماری با سیستم خانواده وجود داشته باشد، ابهام و پیچیدگی در خانواده تبدیل به مشکل می‌شود (۵). اساس الگوهای انطباقی خانواده در برابر مصروف شامل سه مرحله می‌باشد: آگاهی آنان از ابتلاء عضو خانواده به بیماری صرع، تنظیم و تدوین مجدد نقش‌ها و مواجه شدن با تعارضات و مشکلات اجتماعی و نیز کمک کردن به وی برای پیوستن مجدد به اجتماع (۶).

در سال ۲۰۰۴، مطالعه‌ای در خصوص تعیین تاثیر خانواده بر رفتار کودکان و نوجوانان مصروف بر روی ۲۲۴ کودک مصروف و خانواده آنها صورت گرفت. در این مطالعه بین اضطراب و نگرانی والدین با بروز مشکلات رفتاری کودکان ارتباط آماری معنی‌داری وجود داشت ($p=0.01$). علاوه بر این، نظام و سازماندهی در خانواده به مدت ۲۴ ماه با کاهش مشکلات رفتاری در کودکان همراه بود (۹). مطالعه پدیدار شناختی که در سال ۲۰۰۶ به منظور تعیین انتقال تجارب والدین که از کودک مصروف مراقبت می‌کردند، بر روی ۱۰ زوج از دو مرکز پژوهشی در تایوان انجام شد، مشخص کرد که والدین کودک مبتلا به صرع از نظر عاطفی و احساسی صدمه می‌بینند و دچار تحلیل قوای جسمانی می‌شوند. براساس نتایج حاصل از این پژوهش، درک عمیقی از مفاهیم واکنش‌های روحی- روانی والدین که بسیار فراتر از رفتارهای ظاهری آنهاست فراهم گردید (۱۰). مطالعه حاضر با هدف تعیین سلامت روان و شیوه‌های مقابله با استرس در خانواده بیماران مصروف صورت گرفت. منظور از خانواده در این پژوهش، افرادی بودند که با

سلامت روان و مقابله با استرس در خانواده بیماران مصروف

هدف اول پژوهش، بررسی سلامت روان در خانواده بیماران مصروف و سنجش ارتباط آن با مشخصات دموگرافیک بود. در این رابطه، ۸۶/۷ درصد از خانواده بیماران مصروف دارای سلامت روان نامناسب بودند، به طوری که در مورد اختلال عملکرد جسمانی ۶۳/۳ درصد، در بعد اضطراب و اختلال خواب ۴۶/۷ درصد، در مقیاس عملکرد اجتماعی ۵۲ درصد و در مقیاس افسردگی ۷۵/۴ درصد آنها دارای سلامت روان نامناسب بودند. بین جنسیت، وضعیت شغلی، مدت مراقبت از بیمار و سلامت روان افراد ارتباط آماری معنی‌داری مشاهده شد. اکثریت خانواده بیماران مصروفی که دارای سلامت روان نامناسب بودند، مرد (۴۱/۷ درصد، $p=0.003$)، بازنیسته (۱۰۰ درصد، $p<0.0001$) و کمتر از ۵ سال از بیمار مراقبت می‌کردند (۸۰/۶ درصد، $p=0.003$). وضعیت سلامت روان خانواده‌های بیماران مصروف در جدول ۲ آورده شده است.

جدول ۲- وضعیت سلامت روان خانواده بیماران مصروف

مناسب	متوسط	نامناسب	نامناسب
(۶۶/۷-۱۰۰)	(۳۳/۴-۶۶/۶)	(۰-۳۳/۳)	(۶۱/۳*)
۱۸/۷	۲۰	۶۱/۳*	نشانه‌های جسمانی
۲۲	۳۱/۳	۴۶/۷	اضطراب و اختلال خواب
۹/۳	۳۸/۷	۵۲	اختلال عملکرد اجتماعی
۹/۳	۱۵/۳	۷۵/۴	افسردگی
۱۱/۳	۳۲	۵۶/۷	وضعیت کلی سلامت روان

* اعداد معرف درصد هستند.

هدف دوم پژوهش، بررسی روش‌های مقابله با استرس در خانواده بیماران مصروف و سنجش ارتباط آن با مشخصات دموگرافیک بود. اکثریت افراد خانواده بیماران مصروف، از شیوه‌های مقابله با استرس در سطح متوسط استفاده می‌کردند (۹۲ درصد)، همچنین ۵۰ درصد از شیوه مشکل مدار، ۷۰/۷ درصد از روش هیجان مدار و ۶۷/۳ درصد از روش کمتر مفید و غیر موثر در سطح متوسط استفاده می‌کردند. ارتباط آماری معنی‌داری بین مشخصات دموگرافیک و شیوه‌های مقابله با استرس در سطح کلی دیده نشد. نتایج مربوط به روش‌های مقابله با استرس در جدول ۳ آورده است.

فرضیه پژوهش، تعیین ارتباط بین سلامت روان و روش‌های مقابله با استرس در خانواده بیماران مصروف بود که یافته‌های این پژوهش آن را تایید نمود. اکثریت کسانی که از سلامت روان متوسط برخوردار بودند (۹۳/۸ درصد)، از شیوه‌های مقابله با استرس در سطح متوسط استفاده می‌کردند ($S=0.0001$, $p<0.0001$).

مطالعات اعتباریابی پرسشنامه سلامت عمومی و شیوه‌های مقابله با استرس کارور-اسکیر و ونیتراب حاکی از روایی و پایایی بالای این پرسشنامه‌ها می‌باشد. مطالعات نشان داده که حساسیت GHQ برابر با ۹۱/۲ درصد و ویژگی آن برابر ۸۸ درصد می‌باشد. بازآزمایی آلفا کرونباخ در مطالعه فوق برابر ۰.۹۴ است. نتایج پایایی پرسشنامه شیوه‌های مقابله با استرس از طریق بازآزمایی نشان داده است که ضریب پایایی برای مقیاس‌های مختلف پرسشنامه از $t=0.42$ تا $t=0.60$ بوده است. ضریب پایایی کل مقیاس ۰.۹۳ گزارش شده است. در این مطالعه، جهت تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و آمار استنباطی نظری آزمون‌های فیشر، کای‌دو و اسپیرمن استفاده شد.

یافته‌ها

بیشتر خانواده بیماران مصروف، مونث (۸۶ درصد)، خانه‌دار (۵۸/۷ درصد)، متاهل (۸۱/۳ درصد) و بین ۳۶ تا ۵۰ سال سن (۷۴/۷ درصد) داشتند. ۶۶ درصد مادر بیمار مصروف بودند و ۷۶ درصد بیش از ۵ سال از بیمار مراقبت می‌کردند. مشخصات دموگرافیک در جدول ۱ آورده شده است.

جدول ۱- مشخصات دموگرافیک خانواده بیماران مصروف

مشخصات دموگرافیک	جنس (درصد)
زن	۸۶
مرد	۱۴
میانگین سنی (سال)	۴۱/۰۵ (حدوده ۱۶-۷۸)
وضعیت تأهل (درصد)	
متاهل	۸۱/۳
مجرد	۱۸/۷
وضعیت شغلی (درصد)	
خانه دار	۵۸/۷
کارمند	۱۴/۷
شغل آزاد	۱۶
بازنشسته	۶
دانشجو	۴/۷
نسبت وابستگی به بیمار (درصد)	
مادر	۶۶
پدر	۱۳/۳
همسر	۱۰/۷
خواهر یا برادر	۱۰
مدت مراقبت از بیمار (سال)	
کمتر از ۵ سال	۲۴
بیش از ۵ سال	۷۶

باعث شده است که افرادی که بیش از ۵ سال از بیمار مراقبت می‌کنند، دارای سلامت روان بالاتری باشند.

در مطالعه ما، بر اساس امتیازات کسب شده در مقیاس عملکرد جسمانی، $61/3$ درصد از واحدهای مورد پژوهش از سلامت روان نامناسب برخوردار بودند. مطالعه پدیدارشناسی میو و همکاران (۲۰۰۶) نشان داد که والدین کودکان مبتلا به صرع از نظر عاطفی و احساسی صدمه می‌بینند و ضربات عاطفی و خستگی‌های جسمی والدین منجر به تحلیل قوای جسمانی در آنها می‌گردد که مشابه نتایج مطالعه حاضر است (۱۰).

براساس امتیازات کسب شده در مقیاس اضطراب و اختلال خواب، $46/7$ درصد و در مقیاس افسردگی، $75/4$ درصد افراد، از سلامت روان نامناسب برخوردار بودند. مطالعه بیریسی (۲۰۰۴)، باکی (۲۰۰۴) و ماسوری (۱۳۸۰) نیز بیانگر اضطراب و افسردگی بالا در خانواده بیماران مصروف بوده است (۴، ۵، ۱۴) که منطبق با نتایج مطالعه حاضر می‌باشد.

در مقیاس عملکرد اجتماعی پرسشنامه سلامت عمومی، 52 درصد آنها از سلامت روان نامناسب برخوردار بودند. همچون پژوهش حاضر، مطالعه کامفیلد نشان داد که کیفیت زندگی کودکان مصروف به طور منفی بر روی عملکرد روانی اجتماعی خانواده تاثیرگذار است، به طوری که سطح اضطراب آنها را بیشتر نموده و اعتماد به نفس آنها را پایین می‌آورد و اختلال عملکرد اجتماعی در خانواده آنها پدیدار می‌گردد (۱۵).

هدف دوم پژوهش، تعیین روش‌های مقابله با استرس در خانواده بیماران مصروف مراجعه کننده به انجمان صرع ایران بر حسب مشخصه‌های فردی بود. براساس امتیازات کسب شده از وضعیت کلی راهبردهای مقابله با استرس، 92 درصد افراد از شیوه‌های مقابله با استرس در سطح متوسط استفاده می‌کردند. البته ارتباط آماری معنی‌داری بین مشخصات دموگرافیک و شیوه‌های مقابله با استرس در کل دیده نشد. به اعتقاد کازاک، رفتار سازگاری در پاسخ به موقعیت‌های تنش‌زا تکامل پیدا می‌کند و منعکس کننده تلاش افراد برای اداره استرس مطابق با رویداد پیش آمده است (۱۶).

فرضیه پژوهش، تعیین ارتباط سلامت روان و روش‌های مقابله با استرس در خانواده بیماران مصروف بود. اکثریت افراد مورد پژوهش $93/8$ درصد) که از سلامت روان متوسط برخوردار بودند، از شیوه‌های مقابله با استرس در سطح متوسط استفاده می‌کردند ($p=0/001$). در مطالعه نظری (۱۳۸۴) مشخص شد که اکثریت خانواده‌هایی که میزان تنش زیاد داشتند، میزان سازگاری و استفاده از روش‌های انطباقی آنها پایین بود و در

جدول ۳- وضعیت شیوه‌های مقابله با استرس در خانواده بیماران مصروف

مقابله با استرس	۱۳	متناوب	۰-۳۲/۳	نامناسب
شیوه مقابله با استرس مشکل مدار	۲۵	۷۰/۷	(۰-۳۲/۳)	(۶۶/۷-۱۰۰) (۳۳/۴-۶۶/۶)
شیوه مقابله با استرس هیجان مدار	۴۴/۷	۵۰	۵/۳	
شیوه مقابله با استرس کمتر مفید و غیر موثر	۵/۴	۶۷/۳	۲۷/۳	
وضعیت کلی شیوه های مقابله با استرس	۷/۳	۹۲	۰/۷	

* اعداد معرف درصد هستند.

بحث

هدف اول پژوهش، تعیین سلامت روان در خانواده بیماران مصروف و بررسی ارتباط آن با مشخصات دموگرافیک بود. در این مطالعه مشخص شد که $56/7$ درصد افراد خانواده بیماران مصروف از سلامت روان نامناسب برخوردارند. به علاوه، بین جنسیت مذکور، بازنیستگی و مدت مراقبت کمتر از ۵ سال و سلامت روان نامناسب ارتباط آماری معنی‌داری مشاهده شد. مودی و مک میلان (۲۰۰۳) بیان می‌کنند که بررسی‌های مختلف نشان داده که مراقبت کنندگان بیماران مبتلا به اختلال مزمن با مسائلی چون استرس، چالش‌های عاطفی، تغییر روابط زندگی، افزایش نقش و سازگاری با مسائل جدید ناشی از مراقبت و بالاخره مشکلات مربوط به مراقبت و درمان بیماری روبه رو هستند (۱۱). در این پژوهش، افراد بازنیسته از سلامت روان پایین‌تری برخوردار بودند که این نتیجه با پژوهش حسینی‌فرد در سال ۱۳۸۱ هم خوانی دارد. به طوری که اختلالات روانی در پدران کم درآمد بیشتر بوده و تاثیر به سزایی بر روی روابط خانوادگی داشته است (۱۲).

در مطالعه نظری (۱۳۸۴) نیز میزان تنش در خانواده بیماران مصروف با درآمد پایین بیشتر بود (۱۳). علاوه بر کاهش درآمد در دوران بازنیستگی، فرآیند بازنیستگی با توجه به نظریه روانی - اجتماعی اریکسون جزء بحران‌های رشد می‌باشد. بحران بازنیستگی و بحران داشتن فرزند مصروف در خانواده می‌تواند عاملی برای کاهش سلامت روان باشد. در مطالعه نظری، با افزایش مدت مراقبت از بیمار مصروف از میزان تنش و اضطراب کاسته می‌شود ($p=0/001$) (۱۳) که با یافته‌های مطالعه حاضر هم خوانی دارد. گذشت زمان و آشنایی با مهارت‌های کنترل و شناسایی و درمان عوارض عمومی بیماری

شیوه‌های مقابله با استرس به مراقبین بیماران، به خصوص بیماری‌های مزمن، جهت کاستن از مشکلات و اختلالات روانی مورد توجه و بررسی بیشتر قرار گیرد.

تشکر و قدردانی

لازم دانستیم که مراتب قدردانی و سپاس خود را از دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم پزشکی تهران، معاونت پژوهشی، همکاران محترم انجمن صرع و خانواده بیماران مصروف داشته باشیم.

خانواده‌های با تنش کم، میزان سازگاری متوسط و بالا دیده شد ($p < 0.001$). از آنجایی که افزایش میزان تنش و اضطراب در کاهش سلامت روان موثر است، نتیجه مطالعه فوق با مطالعه حاضر هم‌خوانی دارد. مطالعه میرنیکس (۲۰۰۱) نیز نقش مرکزی و اصلی سلامت عاطفی و روانی خانواده را در ایجاد واکنش‌های سازگارانه تأثیر می‌کند (۱۷). یافته‌های حاصل از این پژوهش می‌تواند زمینه‌ای برای پژوهش‌های بعدی در جهت ارتقا و سلامت روان و کاهش شیوه‌های ناکارآمد مقابله با استرس در خانواده‌های بیماران مصروف و نیز خانواده‌های مبتلایان به سایر بیماری‌های مزمن باشد. با توجه به نتایج مطالعه حاضر، توصیه می‌شود آموزش

REFERENCES

1. Kasper D, Braunwald E, Hauser S, longo D, Yameson A, Hauser S, et al, Editors. *Harrison's principles of internal medicine*. New York: McGraw Hill Co; 2008.
2. Sadock BI, Sadock V, Editors. *Kaplan and Sadock's synopsis of psychiatry*. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins; 2007.
3. Jain S. Priority of epilepsy research in Asia. *Epilepsia J* 2005; 46: 46-47.
4. Baker GA, Jacoby A, Gorry J, Ooughter J, Ellina V. Quality of life of people with epilepsy in Iran, The Gulf and near East. *Epilepsia J* 2004; 46: 132-40.
5. Bressi C, Cornaggia C, Begi M, Porcellana M, Landol I, Invernizzi G. Epilepsy and family expressed emotion result of a prospective study. *Seizure J* 2007; 16: 417-23.
6. Kim WJ. Psychiatric aspects of epileptic children adolescents. *Child Adolesc Psychiatr J* 1991; 30: 874-86.
7. Beyenburg S, Mitchell A, Schmidt D, Elge C, Ereuber M. Anxiety in patient with epilepsy: systematic review and suggestions for clinical management. *Epilepsy Behav J* 2005; 7: 161-71.
8. Hidari G, Janati Y, Editors. *Social psychiatry for nursing*. Tehran: Salemi; 2004. [In Persian]
9. Austin J, Dunn D, Johnson C, Perkin S. Behavioral issue involving children and adolescents with epilepsy. *Epilepsy Behav J* 2004; 5: 33-41.
10. Mu P. Transition experience of parents caring of children with epilepsy. A phenomenological study. *Int J Nurs Studies* 2008; 45: 543-51.
11. Moody LE, McMillan S. Dyspnea and quality of life indicator in hospice patients and their caregivers, health and quality of life outcomes. *Pediatr J* 2003; 1: 1-12.
12. Ahmadi Z. Assessing a compressive mental health in nursing student with other student of Islamic Azad University in Shahrood [dissertation]. Tehran: Nursing and Midwifery Faculty, Islamic Azad University; 2005. [In Persian]
13. Nazari SH. The evaluation of epileptic children's parents idea about tension factors and their adaptation with this factor among persons referred to Tehran chosen remedial center [dissertation]. Tehran: Nursing and Midwifery Faculty, Tehran Medical University; 2003. [In Persian]
14. Masouri S. Adaptation behaviors comparison between patients' sibling and healthy children at the same age [dissertation]. Tehran: Nursing and Midwifery Faculty, Tehran Medical University; 1991. [In Persian]
15. Camfield C. Impact of pediatric epilepsy on the family. *Epilepsia J* 2001; 32: 104-12.
16. Kazak W, Editor. *Family therapy*. New York: Wiley Medical Publication; 1999.
17. Mirinics Z. Adjustment and coping in epilepsy. *Seizure J* 2000; 10: 181-87.